

Uns 40 municipis gironins no tenen escut oficial

Vuit poblacions de la demarcació el tramiten en aquests moments i dos el van aprovar l'any passat

Figueres, Platja d'Aro, Olot i Salt són algunes de les principals ciutats on està pendent

Una imatge d'un ple del mandat passat a Castell , amb l'escut presidint la sala de plens. Foto: M.V.

Més de 40 municipis del total de 221 que hi ha a les comarques gironines encara no tenen oficialitzat el seu escut. Això, trenta anys després que la Generalitat aprovés la normativa per oficialitzar els símbols oficials, el 1981. Entre les ciutats que no han fet aquest procés hi ha Figueres, Castell Platja d'Aro, Olot i Salt. Algunes d'aquestes usen escuts no oficials i d'altres fan servir l'emblema. També hi hauria Cadaqués, Ribes de Freser, Camprodon, Vilablareix, Llívia i Colera.

Són dades de la Generalitat, que és qui té la competència

d'oficialitzar els símbols oficials dels ens locals. Segons les xifres de la Direcció General d'Administració Local, en aquest moment hi ha vuit municipis que tramiten l'escut. Són el Far d'Empordà, Jafre, Llagostera, Molló, Tossa de Mar, Ventalló, Viladrau i Pals.

La norma de l'heràldica Segons l'expert en heràldica Armand de Fluvià, que col·labora amb la Generalitat per oficialitzar els símbols, la seva feina consisteix a elaborar una proposta d'escut. El procés que s'ha de seguir és que l'Ajuntament ha d'aprovar la proposta, que s'ha d'exposar al públic, i demanar un dictamen a l'Institut d'Estudis Catalans. Finalment, s'aprova definitivament i es publica al butlletí oficial.

De Fluvià diu que primer cal mirar la documentació per saber si s'han usat anteriorment escuts o segells i de quina època són. "Jo sempre vaig al que és més antic i si veig que és correcte en heràldica el recupero", diu. Per aconseguir les dades consulta fons sigil·logràfics –és a dir, provinents de segells– i també demana als ajuntaments informació. Per exemple, és molt útil tenir el segell que ha fet servir l'Ajuntament, que normalment té l'escut. També es mira si a la casa de la vila, al cementiri o al mercat hi ha escut.

El problema, però, és que en molts casos no hi ha cap mena d'informació.

Llavors De Fluvià busca en la història local. "Per exemple, si havia estat de jurisdicció dels nostres sobirans entre el 1500 i el 1800 o va ser centre d'una vegueria o si eren una vila vot a les Corts, tindrien dret als quatre pals que és el senyal dels comtes reis de Catalunya", relata. També es té en compte el patró i se n'adopta el símbol. Les claus de sant Pere o l'espasa de sant Pau, per exemple. També es té en compte el senyal parlant, que té en compte l'etimologia popular. És el cas de Castellfollit de la Roca, que té un castell, o Alella, que té una ala. Normalment es posen un, dos o tres elements màxim amb un disseny esquemàtic.

En alguns municipis, la tramitació de l'escut porta una certa polèmica. És el cas de Pals, per exemple, i de Llagostera, els últims mesos. En aquest últim cas, la polèmica ha estat centrada en si la llagosta de mar havia de ser a l'escut o no i l'han protagonitzat experts en heràldica més que no la gent del poble. També a Tossa de Mar, on fa anys que està pendent l'escut, hi ha discrepància sobre la forma que ha de tenir el castell.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 02-11-2011 Pàgina 6

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/1-territori/10-administracions/470453-uns-40-municipis-gironins-no-tenen-escut-oficial.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss